



Willy Schuyten met Joe Fonda (links)  
in New York, 2006

## Voorwoord

Willy Schuyten  
Voorzitter  
JazzLab Series

Tijdens een sabbatjaar in Brussel slijt ik in het begin van de jaren '90 mijn nachten afwisselend in jazzclubs Travers, Sounds en in De Kaai. De Kaai was een café in de buurt van de KVS, gerund door een collectief van jonge jazzmusici. Ze hadden er een informeel jazzpodium ingericht om samen te musiceren, jamsessies te organiseren, nieuwe composities en projecten uit te proberen, en dit alles zonder enige commerciële druk. De bands en bezettingen wisselden constant. Zo testten ze hun *medeplichtigheid* uit; tja, het Franse 'complicité' omschrijft dit begrip veel duidelijker. We zaten dan ook in Brussel...

Ik herinner me er nog levendig het trio van Stéphane Galland, Michel Hatzigeorgiou en Fabrizio Cassol, dat later iedereen leerde kennen als het onnavolgbare Aka Moon. Pianist Kris Defoort was net terug van drie jaren studeren, leven en overleven in New York. Hij richtte er zijn KD's Basement Party en KD's Decade op. Maar ook Pierre Vainana, Antoine Prawerman, Jeroen Van Herzeele, Ben Sluijs, Bart Defoort, Bo Van Der Werf, Laurent Blondiau, Kurt Van Herck en Frank Vaganée zakten geregeld naar De Kaai af. Het was een echte broedplaats voor talent.

In de club Sounds in Elsene hoorde ik dan weer de eerste noten van een achtkoppige band die toen nog in embryonale fase verkeerde. Octurn heetten ze. De groep stond onder leiding van Bo Van der Werf en werd voortgestuwd door een verschroeiende ritmesectie met Felix 'The Cat' Simtaine achter de drums. In diezelfde Sounds zette ook het Brussels Jazz Orchestra zijn allereerste muzikale stappen.

Na een welgevuld jaar keerde ik met een hoofd vol jazzklanken en tal van ideeën terug naar Brugge. Daar overtuigde ik mijn partners in de vzw Take Five – op dat moment coproducent van de jazzconcerten in De Werf – van de DWINGENDE NOODZAAK om een aparte concertreeks op te starten voor al dat geweldige nieuwe Belgische jazztalent. Onze groepen verdienden het om behandeld te worden met dezelfde aandacht die tot dan toe alleen de 'grote internationale namen' genoten! Waarom bieden wij hen geen écht podium, met prima techniek, een prachtige vleugelpiano en daar bovenop een heuse perscampagne?

Rik Bevernage, directeur van de Werf, en Joos Claus, directeur van de Gele zaal in Gent, stonden open voor het idee. Ik bedacht een naam: JazzLab Series. 'Lab' staat voor Laboratory en 'Series' voor continuïteit. In het originele ontwerp van het JazzLab logo stond ook nog te lezen: 'The finest in Belgian Jazz' en onderaan, als afsluiter: 'To be continued'...

We zagen onze series elk jaar groeien. Al snel kregen we de medewerking van Lime-

light in Kortrijk, Netwerk in Aalst en De Spiegel in Sint-Niklaas. Al onze jongens en meisjes passeerden er de revue.

In De Werf speelde Jean Warland met zijn groep Sax-No-End het allereerste concert dat geafficheerd werd onder de noemer JazzLab Series. Ondanks zijn gevorderde leeftijd speelde Jean buitengewoon gedreven en met onverwoestbaar enthousiasme. Hij was de geknipte man om een aantal jonge leeuwen uit de zogenaamde 'gouden generatie' onder zijn hoede te nemen en kneedde de gebundelde talenten van Ben Sluijs, Fabrice Alleman, Jeroen Van Herzeele, Bart Defoort en Bo Van der Werf tot één van de mooiste saxofoonsecties die in ons landje ooit samen op een podium hebben gestaan.

Voor JazzLab Series is het verhaal nooit ten einde. Die gouden generatie was slechts het begin van een toevloed aan jong talent met een bijzonder muzikaal inzicht en originele ideeën. En die jonkies bijten van zich af: ze willen spelen en een publiek overtuigen van hun kunnen. Hierbij speelt JazzLab Series naar mijn gevoel een onvervangbare rol: we hebben al veel collega's-organisatoren en programmatoren kunnen besmetten met onze liefde voor de jazz en hen er van kunnen overtuigen dat kwaliteit niet eens ver van huis gezocht moet worden. Het is een werk dat niet af zal zijn zolang er getalenteerde muzikanten opstaan.

Na 15 jaar houd ik me voor dat veel van die pioniers van het allereerste uur nog steeds de smaakmakers en sterkhouders zijn in ons Belgische jazzlandschap. U kent ongetwijfeld hun namen: Nathalie, Bart, Kris, Ben, Bo, Ron, Jeroen, Kurt, Dré, Bert, Felix, Jean, Fabrice, Laurent, Richard, Gino, Frank, Phillippe, Fabrizio, Stéphane, Hatzi, Michel, Richard, Nic, Peter en al die anderen die ik hier geheel onbedoeld over het hoofd zie. Hen en alle anderen wil ik welgemeend bedanken. Dank voor al de mooie momenten die zij het publiek, de organisatoren en - niet te vergeten - mezelf in de voorbije jaren schonken.

Op naar de volgende 15 jaren!